

Alkotmánybíróság

Budapest

Pf.: 773.

1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 3 0 4 - 6 / 2023		
Érkezett: 2023 MÁJ 18.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] panaszos, meghatalmazott jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 23.Bpkf.11.116/2022/3. számú jogerős végzése az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdése, és a **VI. cikk. (1)** bekezdése tekintetében **alaptörvény-ellenes**.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogomat figyelmen kívül hagyó eljárásban meghozott jogerős végzést, amely ezáltal az emberi méltósághoz való jogomat is sértő döntést tartalmaz, **semmisítse meg**.

I.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27.§-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Mint magánvádló egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogerős végzés az általam előterjesztett magánvád alapján indult eljárást bűncselekmény hiányát megállapítva jogerősen befejezte. Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen érintettség folytán következett be.

A támadott végzés az ügy érdemében hozott döntés. A **Pesti Központi Kerületi Bíróság** az általam becsületsértés vétsége miatt indított büntetőügyet az **8.Bpk.42.476/2021/9. számú végzésével** bűncselekmény hiányában megszüntette. Fellebbezésem folytán eljáró **Fővárosi Törvényszék a 23.Bpkf.11.116/202/3. számú jogerős végzésével** az elsőfokú döntést helybenhagyta.

Rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, fellebbezésre nincs további lehetőség.

Felülvizsgálati kérelem előterjesztésére törvényi lehetőségem kizárt, így felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

A Fővárosi Törvényszék támadott jogerős ítélete, 2022. december 9. napján került a részemre kézbesítésre.

A jogerős határozat - az indítvány II. részében kifejtettek szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat, továbbá ezzel összefüggésben az emberi méltósághoz való alapjogomat is, ugyanis **a bíróságok nem a magánvádban a vád tárgyává tett szöveget bírálták el, hanem azt megváltoztatva állapították meg, hogy a kifejezetten gyalázkodó, az emberi méltóságomat és jó hírneveimet sértő megnyilvánulás nem minősül az emberi méltósághoz való alapjogom megsértésének.**

Jelen alkotmányjogi panasz azt az alkotmányjogi jelentőségű kérdést veti fel, hogy a hatályos Alaptörvény, illetve az utóbbi időszak AB határozatai fényében tisztességes eljárásnak minősül-e, ha a magánvádban előterjesztett, és a vád tárgyává tett szöveget a bíróságok megváltoztatott formában bírálják el, miközben a magánvádlónak nincs törvényi lehetősége felülvizsgálati kérelemmel élni. Továbbá milyen fokú gyalázkodás sérti az emberi méltósághoz való jogot, illetve az emberi méltósághoz való jog háttérbe szorítható-e a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozva, véleménynyilvánításnak álcázott, kifejezetten gyalázkodó, emberi méltóságot sértő megnyilvánulások esetén. Figyelemmel a velem szemben lefolytatott eljárásban tapasztalható azon körülményre, miszerint **az általam sérelmezett szöveget a bíróság megváltoztatva bírálta el**, illetve és a véleménynyilvánítási jog ezen eltorzult formáját is előtérbe helyező jelenlegi bírói gyakorlatra, jelen alkotmányjogi panasz túlmutat az egyedi ügy eldöntésén.

Bejelentem, hogy az indítványozó a neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

2021. július 21-én kelt feljelentésemben becsületsértés vétsége miatt feljelentést terjesztettem elő [REDACTED] ellen, aki 2021. július 2. napján a Facebook közösségi portálon [REDACTED] r fenti napon kelt nyilvános bejegyzéséhez a következő mondatot kommentelte:

„Szerintem már csak posztumusz tagsága van a cserbenhagyóagnes nevű múmia vezette szakszervezetnek!”.

A feljelentés alapján megindult büntetőeljárást az elsőfokú bíróság **8.Bpk.42.476/2021/9. számú végzésével** tárgyalás tartása nélkül, bűncselekmény hiányában megszüntette.

Indokolásában a magánvád tárgyává tett szöveget megváltoztatta a „Szerintem már csak posztumusz tagsága van a cserbenhagyóagnes nevű múmia vezette szakszervezetnek!”.

Az indokolásában ugyanakkor kifejtette, hogy: „A bíróság álláspontja szerint az egyszerű tiszteletlenség, udvariatlanság önmagában még nem becsületsértés, a büntetőjog nem lehet eszköze a kulturális emberi érintkezés biztosításának.”

„Összességében tehát a bíróság megállapította, hogy [REDACTED] Facebook hozzászólásában használt kifejezések – azok kritikai hangvétele ellenére – a jogellenesség, mint bűncselekmény megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges elem hiánya miatt nem alkalmasak [REDACTED] becsületének csorbítására, következésképpen nem valósítja meg a becsületsértés vétségét.”

A bíróság az általa megváltoztatott szöveget bírálta el, ugyanakkor kizárólag a korábbi Alkotmány alapján meghozott 36/1994. (VI.24.) AB határozatot hívta fel ítéletében. **A jelenleg Alaptörvény hatálybalépése után az Alkotmánybíróság által meghozott 13/2014. (IV.18.) AB határozatot még csak meg sem említette**, amely többek között tartalmazza, hogy: „...a kritika és a vélemény soha nem lehet gyalázkodó, az ember méltóságát és jó hírnevét sértő.”

Az elsőfokú bíróság szerint a sérelmezett kijelentések (az általa megváltoztatott formában) nem gyalázkodó és nem sértő kijelentések.

Az elsőfokú végzés ellen határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. Fellebbezésemben részletesen hivatkoztam a **13/2014. (IV.18.) AB határozatra**, amely amellet, hogy tartalmazza a közéleti szerepet vállalók tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmét, tartalmazza azt is, hogy az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdéséből kitűnően az emberi méltóságból fakadó becsületvédelem, jó hírnév a vélemény szabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti.

Fellebbezésemben kiemeltem, hogy az AB határozat értelmében nyilvánvaló, hogy nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket. Ennek megfelelően, az emberi státuszt közvetlenül megtestesítő emberi méltóság a közéleti vita szabadságának határvonalát jelöli ki.

A fellebbezésben hivatkoztam továbbá arra, hogy a felhívott AB határozat 40. bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel, a korábbi alkotmánybírósági gyakorlathoz képest hangsúlyozta, hogy a véleménynyilvánítás határa mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme. **Vagyis a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztán megalázás, illetve bántó, sértő kifejezések használata vagy más jogsérelem okozása.** Ezen kívül nem védelmezi a közéleti vitában kifejtett véleményt sem, ha az az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsúrlésében ölt testet.

A fentiekén túlmenően a feljelentett közlésében szereplő "posztumusz", illetve "múmia", valamint szakszervezet kifejezésekkel kapcsolatban a következőkre is hivatkoztam. Azzal, hogy a feljelentett egy nyilvántartásba vett, működő, és az ország egyik legnagyobb taglétszámmal rendelkező szakszervezetét „szakszervezetnek” nevezi, továbbá önkéntes tagságát azzal vádolja meg, hogy „posztumusz”, vagyis halott személyekből áll, valójában a szakszervezetünk sokezer tagját és a szervezet vezetőjét gyalázza meg önkényesen. A szervezetet nem létezőnek állítja be a nagy nyilvánosság előtt törvényes képviselőjével együtt, holott ágazati reprezentatív szakszervezetként törvényes képviselője útján kormánymegállapodásokat írt alá az egészségügyi ágazati munkavállalók javára, ezek Megállapodások nyilvánosak az elért kimagasló eredményekkel együtt.

A **Fővárosi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság a **23.Bpkf.11.116/2022/3.** számú jogerős végzésével az elsőfokú bíróság büntetőeljárását megszüntető rendelkezését helybenhagyta.

A fellebbezést elbíráló másodfokú bíróság nem észlelte, hogy a vád tárgyává tett szöveg, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban szereplő szöveg nem ugyanaz.

Indokolásában kifejtette, hogy: „a feljelentett által megfogalmazott kijelentés a gyalázkodó jelleget nélkülözi.”

A másodfokú bíróság indokolása a 13/2014. (IV.18.) AB határozatot szintén meg sem említi, annak ellenére, hogy arra a fellebbezésben részletesen hivatkoztam, ugyanakkor érthető indokát sem határozza meg, annak, hogy a sérelmezett kijelentések miért nem minősíthetők gyalázkodásának.

III.

Jelen ügyben eljáró **Pesti Központi Kerületi Bíróság** és a **Fővárosi Törvényszék** azzal, hogy a magánvádban szereplő sérelmezett kifejezést megváltoztatva bíralták el az ügyemet, megsértették az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogom. Ugyanakkor nem a hatályos Alaptörvénnyel és a vonatkozó AB határozattal összhangban értelmezték a jó hírnév védelméhez való jogomat.

Tekintve, hogy nem az általam sérelmezett szöveg került elbírálásra, ezért nem tudható, hogy a magánvádban szereplő eredeti szöveg alapul vételével is ugyanolyan döntések születtek volna.

Az **Alkotmánybíróság** a szintén általam hasonló ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján meghozott **3104/2018. (IV.9.) AB végzésében** kimondta, hogy: „az Alkotmánybíróság az Abtv. §-a szerinti eljárásban általában akkor állapíthatja meg a sértett által megtámadott jogerős bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, ha a vizsgált bírósági eljárásban azért született a sértettnek kedvezőtlen döntés, mert az eljáró bíróság vagy hatóság megsértette az Alaptörvény XXIV. cikkében, valamint XXVIII. cikkében deklarált tisztességes hatósági vagy bírósági eljáráshoz való jogát.”

Álláspontom szerint része a tisztességes eljárásnak, hogy a bíróság ne változtassa meg a feljelentésben, illetve a magánvádban sérelmezett szöveget, mint ahogy a jelen eljárásban történt. Különösen, hogy az eredeti, illetve a megváltoztatott szöveg, jelesül a szarszervezet, illetve szakszervezet alapvetően eltérő jelentéstartalommal bír.

A megváltoztatott szöveg jelentésbeli különbsége megítélésem szerint más elbírálást tesz lehetővé. Ezért, miután nem a sérelmezett szöveg került elbírálásra, így nem tudható, hogy az eredeti szöveg esetén is hasonló döntések születtek volna.

A fentiekkel összefüggésben, álláspontom szerint alapvetően téves, még a bíróságok által megváltoztatott szöveg alapján is megengedett cselekménynek tekinteni más emberek becsülethez, jó hírnévhez való jogát semmibe vevő, a társadalmi érintkezések legegyszerűbb és legalapvetőbb szabályait is tudatosan negligáló, kifejezetten személyeskedő, a másik ember gyalázására, sértésére irányuló kifejezéseket.

Így téves és elfogadhatatlan a bíróságok azon jogalkalmazói gyakorlata, hogy ezeket az egyébként más emberek adottságait (jelen ügyben életkorát) is gúnyoló kifejezéseket nem tekinti a feljelentő emberi méltóságát sértő jellegűnek.

A feljelentett sérelmezett kijelentései ugyanakkor nyilvánvalóan nem a közéleti vitákat elősegítő véleménynyilvánítás körébe esnek, hiszen nem egy adott tevékenység vagy körülmény bírálását tartalmazzák, hanem gúnyolódásnak szánt személyeskedést, gyalázkodásokat, amelynek egyetlen célja a másik ember öncélú megalázása, lealacsonyítása.

A jóhírnévhez való jog magába foglalja a társadalmi megbecsüléshez való jogot is. A feljelentett által gyakorolt „értékítéletnek” álcázott, kifejezetten sértő szándékú, pusztán az általam vezetett szervezet, illetve személyem lejáratására irányuló, tudatos tevékenysége, a jóhírnév lejáratására és társadalmi megbecsülés elvesztésére irányul!

Önkéntes tagságon alapuló szakszervezetet vezetek, így a feljelentett által folyamatosan megvalósított „véleménynyilvánítás” alkalmas a szervezetnek, illetve személyemnek a tagság előtt való lejáratásra, sőt a szervezet tagok általi elhagyására!

A bírósági jogvédelem hiányának következtében a feljelentettet semmi sem tartja vissza attól, hogy további lejárató szövegeket tegyen közzé személyemmel kapcsolatban, amelyekkel szemben semmilyen hatósági vagy bírósági védelmet nem kapok. Legutóbbi a Facebook bejegyzése szerint: **„Úgy kb a 10. emelet magasságában!” kellene elengednie a nagy szakszervezeteknek [REDACTED] kezét”.** Csatolom ezen Facebook bejegyzést kinyomtatva.

Hosszú évek óta különböző személyek gyalázkodó, sértegető stílusban tudatos és folyamatos lejárató kampányt folytatnak személyemmel szemben (amelyet a nemzetközi szakirodalom „mobbing” kifejezéssel illet). Ugyanakkor, annak ellenére, hogy több esetben is megpróbáltam bírósági jogvédelemmel élni, az eljáró bíróságok rendre megszüntetik az emberi méltóságom védelme érdekében becsületsértés, illetve rágalmazás miatt indított eljárásokat, részben a véleménynyilvánítás szabadságára, részben pedig, arra hivatkozva, hogy a sértő kijelentések nem minősülnek gyalázkodónak.

Ezen ügyek egy részében az Alkotmánybírósághoz fordultam az alapjogom védelme érdekében. Így a személyemet ért támadások miatt indított ügyekben az Alkotmánybíróság IV/001474/2018. és IV/00113/2019. számon is eljár, azonban jogvédelemben nem részesültem.

Jelen ügyben azonban a feljelentésemben szerepelt szöveg megváltoztatásával, illetve egy kifejezetten gyalázkodó szövegnek nem gyalázkodó jellegűnek minősítésével a bíróságok megsértették az Alaptörvényben biztosított jogaimat. Ezzel teret engedve másoknak, hogy egyértelmű lejáratásomra, hiteltelenítésemre irányuló, folyamatos, célzatos tevékenységet folytathassanak.

Erre a legeklatásabb példa [REDACTED] országgyűlési képviselővel szemben indított magánvádas eljárásom eredménytelensége, ahol a mai napig fenn szerepel a közösségi médiában, a nagy nyilvánosság előtti kijelentése, hogy „[REDACTED] a magát szakszervezeti vezetőnek hívó élösködő beperelt, amiért azt mondtam a kamu egészségügyi „bértárgyalásai” után, hogy egy hétpróbás gazember! Csak, hogy nehogy elsikkadjon: [REDACTED] egy hétpróbás gazember!”

Az előzőekben leírtakkal szemben országos szakszervezeti vezetőként tevékenységemmel, az egészségügyi és szociális ágazat munkavállalói számára a kormánnyal kötött megállapodások alapján általuk érzékelhető és értékelhető módon évek óta, sokak által elismert eredményeket érek el együttműködve az egészségügyi köztestületekkel és társszakszervezettel.

A bíróságoknak éppen az volna a feladata, hogy gátat szabjanak annak, hogy emberek, véleménynek álcázott, de semmilyen vitát elő nem segítő, pusztán sértésre szolgáló, személyeskedő, a másik ember emberi méltóságának megsértését célzó megnyilvánulásainak. Ha ezt a feladatukat a bíróságok nem látják el, úgy szükségszerűen egyre jobban eldurvul a közbeszéd, és lehetetlenné válik az Alaptörvényben biztosított emberi méltósághoz való jog biztosítása a jogvédelmet keresők számára.

Azt, hogy a bíróságok a jelenlegi gyakorlatuk szerint ez ellen nem kívánnak semmit tenni jól példázza a **IV/2196-16/2017.** számon előterjesztett alkotmányjogi panaszban sérelmezett, **Fővárosi Törvényszék** másik ügyben **23.Bpkf.10.362/2017/2.** szám alatti végzésének indokolása. A becsületsértés miatt indult ügyben a Fővárosi Törvényszék a végzésének indokolásában kifejtette, hogy a sérelmezett szóhasználat nem tekinthető **„a közbeszéd, illetve a magyar nyelv és a társadalmi érintkezés során általánosan használt kifejezések radikalizálódására is tekintettel** olyannak, melyből a megengedett bírálat kereteinek túllépésére következtetés lenne vonható.” Vagyis a bíróságok egyrészt nem fékezik a társadalmi érintkezésben használt kifejezések radikalizálódását, másrészt az ennek a következtében történő radikalizálódást hivatkozási alapként használják arra, hogy miért nem kívánnak jogvédelmet nyújtani.

Mindezek túlmenően szükséges azt is rögzíteni, hogy személyemmel kapcsolatban folytatott lejárato tevékenység az interneten folyik, amely jelentősen különbözik az írott sajtóban megvalósított hasonló jellegű jogellenes cselekményektől. Az internet esetében ugyanis az okozott jogsérelem sokkal nagyobb, hiszen az adott személy nevének beírásakor tömegével bukkannak fel az adott személyt gyalázó különböző írások. Miután az ilyen jellegű ügyekben a bírói gyakorlat javarészt az írott sajtó időszakában alakult ki, ezért ennek a gyakorlatnak a megváltozott körülmények közötti fenntartásának felülvizsgálata indokolt.

A jelen ügyben eljáró bíróságok esetében is tapasztalható, hogy ragaszkodva egy más körülmények között kialakított bírói gyakorlathoz, az internet okozta jogsérelem „örökkévalóság” súlyát teljesen figyelmen kívül hagyva a legcsekélyebb módon sem szabtak határt az ilyen jellegű ügyekben, sőt, ahogy az a jelen ügyben is megállapítható, akár a sérelmezett, magánvád tárgyát képező szöveg megváltoztatása is lehetséges, annak érdekében, hogy a jogvédelmet elutasíthassák.

Budapest, 2023. 05. 04.

Tisztelettel

képviselésében

Dr. Révész Dóra
ügyvéd

